



ת"פ 12810/02/20 - מדינת ישראל נגד אברהים עבד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12810-02-20 מדינת ישראל נ' עבד(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד הילי ברגמן

המאשימה

נגד

אברהים עבד ע"י עו"ד עבד דראושה

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

על פי עובדות האישום, ביום 29.1.20 בשעות הבוקר, נסע הנאשם במכוניתו מירושלים לרמלה יחד עם חבר, על מנת לרכוש סמים. ברמלה פגש הנאשם אדם ממנו היה אמור לקנות את הסמים, ולשם כך ביקש מחברו שיצא מהמכונית וימתין לו. לאחר שהחבר יצא מהמכונית, נסע הנאשם עם האדם האחר, שילם לו סכום של 2,500 ש"ח וקיבל ממנו חבילה ובה 46.8 גרם הרואין ו-0.9 גרם קוקאין, אותה הסתיר הנאשם במכוניתו.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. עוד הוסכם בין הצדדים, כי ב"כ הנאשם יוכל לטעון שאדם אחר נתן לנאשם את הכסף על מנת שיביא לו את הסמים והיה אמור לקבל בתמורה לכך כמה מנות סם.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, המתבטאים בסוג הסם וכמותו ופוטנציאל הנזק הטמון בו. לאור אלה טענה כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר לתקופה שבין שנתיים וחצי לחמש שנים. לאור נסיבותיו של הנאשם, ובהן עברו הפלילי מצד אחד, והודאתו וחלופי הזמן מאז הרשעתו הקודמת, בקשה להשית עליו עונש של כארבעים חודשי מאסר ועונשים נלווים. בכתב האישום נכללה גם בקשת חילוט, אך לאור הערות בית המשפט הודיעה ב"כ המאשימה כי היא חוזרת בה מהבקשה.

ב"כ הנאשם שם את הדגש על כך שהנאשם שימש בלדר, אשר פעל בעבור אחר, וכי אינו סוחר סמים בעצמו. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, ובהן העובדה שמדובר באדם בן 60, אשר נישא בגיל מבוגר יחסית והוא אב לילדים, בהם שתי קטינות. עוד הפנה לכך שהנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי תקופה משמעותית, והרשעתו האחרונה היא בשל עבירה שבוצעה בשנת 2005. לצד אלה הפנה גם למצב השורר במדינה בשל נגיף הקורונה.

לאור אלה, ביקש להסתפק בעונש של שבעה חודשי מאסר.

עמוד 1

הנאשם ביקש התחשבות במצבו והבטיח לא לשוב ולבצע עבירות בעתיד.

מתחם העונש ההולם

הנאשם החזיק בכליו כ- 46 גרם הרואין וכגרם קוקאין, שלא לצריכתו העצמית. מדובר בהחזקת כמות נכבדה של סם קשה, אשר נזקיו הבריאותיים והחברתיים ידועים וברורים. פסיקה עקבית של בית המשפט העליון והערכאות הדיוניות קבעה, כי יש להשית בגין החזקת כמות דומה של הרואין או קוקאין עונשים מכבידים ומרתיעים, על מנת לצמצם את תופעת השימוש בסמים והסחר בהם. במספר פסקי דין של בית המשפט העליון נקבע, כי דינו של מי שמחזיק כמות של עשרות גרמים הרואין או קוקאין הוא לעונש שבין שלוש לחמש שנות מאסר. ר' למשל ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל- 5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו."

וכן ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל :

מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר"

עם זאת, ישנה גם פסיקה מקלה יותר של בית המשפט העליון ושל ערכאות דיוניות (ואף מחמירה יותר). ר' בהקשר זה את גזר הדין ת"פ מרכז 19-02-67193, מדינת ישראל נ' אלברט ביטון, שם סקר כב' הש' קובו את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

בקביעת מתחם העונש, אביא בחשבון את סוג הסם אותו החזיק הנאשם ואת כמותו, וכן את העובדה שמדובר בסמים משני סוגים. כמו כן אתן ביטוי לטענה (המוסכמת על פי ההסדר), כי הנאשם פעל בעבור אחר אשר נתן לו כסף לרכישת הסם, וכי היה אמור לקבל בעבור זאת כמה מנות סם. נתון זה אמנם ממקם את הנאשם בשרשרת הפצת הסמים, אך בדרגה נמוכה יותר מאשר מי שמחזיק את הסמים על מנת לסחור בהם בעצמו. לצד זאת אעיר, כי ההסבר שנתן הנאשם לשירות המבחן למעשים, כי פעל בשל מצוקה כלכלית ורצון להפיק רווח קל, אינו בהכרח מתיישב עם הטענה האמורה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין עשרים חודשים לארבע וחצי שנים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1960, נשוי ואב לשלוש בנות, שתיים מהן קטינות, בתקופה שקדמה למעצרו עבד כמדריך טיולים.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות ישנות יחסית:

בשנת 1981 נדון למאסר על תנאי וקנס בגין עבירת רכוש;

בשנת 1990 נדון למאסר על תנאי וקנס בגין עבירות מרמה;

בשנת 1993 נדון למאסר על תנאי בגין סחר בעתיקות ללא רשיון;

בשנת 2002 נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות סמים ואלימות;

בשנת 2006 נדון למאסר על תנאי ולצו מבחן בגין עבירת סמים.

כמו כן לנאשם עשרות הרשעות קודמות בתחום התעבורה, המתפרסות על שנים רבות, בגין הוטלו עליו עשרות קנסות. בשנת 2002 נדון הנאשם ל-3 חודשי מאסר בפועל בגין נהיגה לא זהירה והתנהגות הגורמת נזק.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי בשנות העשרים לחייו התמכר הנאשם לסמים, והדרדר לעבריינות. בשנת 1998 עבר ניסיון טיפולי שלא צלח, מאז שנת 2007 נמצא באופן סדיר במרכז מתדון ירושלים, אך מאז שנת 2015 חזר להשתמש בהרואין וקוקאין.

הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות למעשיו והסביר אותם בכך שנקלע למצוקה כלכלית וחיפש דרך לרווח כספי קל.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם אשר גיבש דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים, נמצא בחברה עבריינית ואין לו כוחות או מוטיבציה לערוך שינוי בחייו ולהשתתף בהליך טיפולי. מנגד, השירות המבחן הפנה לכך שהנאשם לא היה מעורב בפעילות עבריינית תקופה משמעותית והצליח לשמור על יציבות באורח חייו, בין היתר בעזרת מרכז המתדון. כמו כן השירות העריך כי הנאשם עייף מאורח חייו העברייני ומבקש לנהל חיים נורמטיביים ושקטים. להערכת השירות, הנאשם זקוק להליך טיפולי אינטנסיבי, על מנת לצאת ממעגל הסמים, אך בשלב זה אינו מתאים לכך.

לאור אלה, השירות המליץ להשית על הנאשם מאסר בפועל, תוך הבאה בחשבון של גילו המבוגר ורצונו לשוב לחייו.

בקשת החילוט

אמנם המאשימה חזרה בה מבקשת החילוט שבכתב האישום, אך בכל זאת ראיתי להעיר כי התקשיתי להבין את עמדת המאשימה:

מעובדות האישום עולה, כי הנאשם השתמש במכוניתו לצורך נסיעה ללוד והובלת כמות נכבדה של סם קשה - אך המאשימה לא בקשה לחלט את המכונית, למרות שבמקרה זה היתה לכך הצדקה מלאה. מנגד, המאשימה בקשה לחלט מכשיר טלפון של הנאשם וסכומי כסף שנתפסו ברשותו, למרות שבכתב האישום אין רמז לכך שהשתמש בהם לשם ביצוע העבירה. התקשיתי גם להבין את הבקשה החלופית, להכריז על הנאשם סוחר סמים, למרות שאין בכתב האישום טענה מפורשת כי הרוויח כסף מביצוע העבירה, או אמור היה להפיק מכך רווחים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, את העובדה שמאז הרשעתו האחרונה חלפו 15 שנה ואת העובדה שהקים משפחה וייתכן שהדבר יביא ליציבות בחייו.

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות ואת העובדה שאין תוחלת בהליך שיקומי בעניינו.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בצדו הנמוך של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים וששה חודשי מאסר בפועל. התקופה תמנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בענין זה הודעה מתואמת תוך עשרה ימים.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.